

Reactie op de internetconsultatie **ontwerpbesluit Besluit op de jeugdverblijven**

Reeds bij de internetconsultatie op de wet op de Jeugdverblijven heb ik op 28 februari 2014 mijn ongenoegen en zorgen geuit inzake het wetsvoorstel op de jeugdverblijven. Mijn toenmalige reactie zal ik volledigheidshalve hieronder tevens plaatsen. Mijn hierin genoemde bezwaren gelden nog steeds, sterker nog, over de goede bedoelingen van deze maatregelen ben ik steeds minder overtuigd geraakt. Deze maatregelen kunnen dan ook niet los worden gezien van andere zaken die Turken en hun organisaties in Nederland op enigerlei manier raken.

Inzake het ontwerp van dit Besluit/AMvB zijn hieronder mijn belangrijkste kanttekeningen en bezwaren weergegeven. Hieronder zal ik hier kort op ingaan, en probeer de thema's zoveel mogelijk te bundelen.

1. Rechtsongelijkheid

Gelijke gevallen, worden hier *ongelijk* behandeld. Als het gaat om de veiligheid, gezondheid en ongestoorde ontwikkeling van jongeren dient de overheid dit als ultieme criterium te nemen bij het stellen van regels voor minderjarigen die buitenshuis voor een langere duur verblijven. Dat is nu niet het geval. Een oppervlakkige vergelijking met internaten voor kinderen met een trekkend en varend bestaan laat zien dat de overheid een toezichtsrelatie heeft met deze internaten via een subsidieregeling, zonder een wettelijk kader met en rits aan eisen dus, en bovendien met bijbehorende facilitering om te voldoen aan de regels in de subsidieregeling. Op het punt van veiligheid en gezondheid voor kinderen zou je dus verwachten dat de overheid vergelijkbare eisen stelt, met vergelijkbare omstandigheden, zoals het aspect van facilitering. Dat is helaas niet het geval.

2. Uitvoerbaarheid

De maatregelen zijn, ook na deze poging tot nadere specificering middels het AMvB, nog erg vaag en ambivalent. Er is te vluchtig een wet en een besluit tot stand gebracht. Dit getuigt absoluut niet van zorgvuldigheid. De toetsingscriteria op de verschillende punten zijn nog te ruim, vaag en daardoor onuitvoerbaar op een eerlijke manier. Subjecten van de wet/Besluit weten niet waar ze aan toe zijn. Het is niet legitiem om de toezichthouder te laten bepalen of hij een jeugdverblijf voldoende acht op het punt van bijvoorbeeld burgerschap. Hoe meet de toezichthouder dat? Welke concrete meetinstrumenten en indicatoren heeft hij hiervoor?

3. Proportionaliteit, subsidiariteit

- zelfregulerende maatregelen zouden altijd voorliggend moeten zijn op een wet. Het vrijwillige inspectiesystematiek dient te worden gehandhaafd, dit biedt immer ruimschoots mogelijkheden tot een vorm van overheidstoezicht voor private initiatieven.

- De voorgestelde maatregelen staan niet in verhouding met het vermeende 'probleem'. Er zijn geen signalen die tot werkelijke zorgen zouden moeten leiden, hetgeen ook door de Minister wordt bevestigd. (anders dan aannames vanuit sentiment, onderbuik)

- eisen die gesteld worden aan deze private organisaties staan niet in verhouding met

instellingen die door de overheid worden bekostigd. Dit is krom. voorbeeld: onuitvoerbare eisen die worden gesteld aan de vertrouwenspersoon.

4. Enkele merkwaardige aspecten

De toetsingseis burgerschap.

Het is een novum en unicum dat burgerschap (lees integratie) binnen een wettelijk kader als eis wordt gesteld. We gaan dat dus als eerste toetsen/meten bij de internaten. Het is frappant en stuitend dat de burgerschapseis door de Kamer is geeist en opgenomen is in het wetsvoorstel. Hier is niet goed over nagedacht en dit verzadigd enkel de behoefte van een paternalistische, bevoogdende houding jegens de 'ander'.

Binnentreed-artikel

Dat er binnen een wettekst uitdrukkelijk staat vermeld dat de toezichthouder met medeneming van apparatuur kan binnentreden, is hoogst ongebruikelijk en zeer opvallend. Hier is allerm minst aanleiding toe. Bij een waarborg streven dient de overheid dit soort wetsartikelen niet zomaar op te nemen. Dit voedt bij veel ouders het idee/gevoel dat de overheid uit is op iets anders dan de zorgeloze ontwikkeling en veiligheid van hun kinderen. Wantrouwen komt dat snel uit de hoek kijken.

Aanleiding voor een ultiem middel: wet

Al deze zaken in overweging nemende dient dit Besluit, samen met het wetsvoorstel, verworpen te worden en dient de overheid deze instellingen een mogelijkheid te geven om zelfregulering, transparantie en kwaliteitsverhoging. Ik vertrouw erop dat de Eerste Kamer vanuit juridisch oogpunt zal redeneren en deze voorstellen zal terugsturen naar de Minister.

Weerstand vanuit de samenleving

Gezien het grote aantal reacties op zowel de consultatie op de wet als op dit besluit met een ongekend aantal 'protest' reacties van meer dan 3000 dient naar mijn inzicht hier iets mee gedaan te worden. Het kan niet zo zijn dat de regering een maatregel wil introduceren met zoveel weerstand vanuit de betrokkenen/benadeelden van deze wet en besluit. Als je de betrokkenen niet kan meekrijgen heb je iets of niet goed gedaan waardoor mensen nut en noodzaak er niet van inzien, of te snel en onzorgvuldig gedaan. Deze onnodige spanning kan mijns inziens grotendeels worden weggenomen door het wetsvoorstel en AMvB in te trekken, ofwel door de scherpe, onredelijke artikelen uit de voorstellen schrappen en de daarbij behorende facilitering te organiseren (zoals bij de Schippersinternaten).

De Rijksoverheid zou deze initiatieven juist moeten steunen, aangezien jongeren op een preventieve manier worden voorbereid op de samenleving en wij als samenleving als geheel daar ongelofelijk veel baat bij hebben. Hopelijk komt dat besef ook in de nabije toekomst.

Kemal Akbulut, MA

Amstelveen, 3 augustus 2015

Reactie op de internetconsultatie **wetsvoorstel wet op de jeugdverblijven**

26 februari 2014

Geachte lezer,

Via deze weg wil ik graag reageren op het wetsvoorstel op de wet jeugdverblijven.

Als oud-leerling op zo'n jeugdverblijf en inmiddels als ouder van mijn kind (en hopelijk straks mijn kleinkind) heb ik denk ik recht van spreken als direct betrokkene en benadeelde in deze kwestie.

Waar spreken we nou over als we het hebben over een jeugdverblijf?

Ik heb dankbaar gebruik gemaakt van de diensten van de instelling waar ik op heb gezeten in mijn jeugdjaren. Het heeft mij onder meer geleerd om zelfvertrouwen en zelfrespect te hebben in een constant vijandige en latent racistische/discriminerende omgeving in Nederland. Zowel op het vlak van schoolbegeleiding als op het vlak van levensbeschouwelijke begeleiding heb ik veel gehad aan de instelling. Ik heb Godzijdank en mede dankzij het jeugdverblijf mijn academische opleiding afgemaakt en heb nu een goede baan en participeer volledig in de samenleving. Niks geen afzondering, of segregatie (wellicht wel uitsluiting door de Nederlandse samenleving). Omdat ik geloof in de meerwaarde van dit soort instellingen zit mijn kind nu ook op zo'n instelling, naar alle tevredenheid en ik hoop straks ook mijn kleinkinderen.

Wat mij verbaasd in de voorgestelde wettekst als in de Memorie van toelichting is dat notie of het idee dat deze instellingen en kinderen afgezonderd zijn, ver van het zicht van mij als ouder zijn, en de integratie belemmeren. Dat is bezijden de waarheid. De opstellers van het voorstel hebben duidelijk geen idee wat zo'n instelling inhoudt, wat het doet, welke rol het heeft in de maatschappij en hebben overhaastig op basis van een motie vanuit vooringenomen politici deze tekst opgesteld.

Ik vind het erg jammer dat zowel de politici als de Minister niet eerst probeert te begrijpen wat deze instellingen zijn en doen, en op voorbaat (ver)oordeelt en overhaastig een wet formuleert. Daartoe roep ik de politici als de minister op.

Daarnaast vind ik dat de motie-indieners vanuit hun eigen politiek-ideologische achtergrond en agenda het hebben gemunt op gelovigen en islamitische burgers, en met name de moskee-internaten, omdat het bij uitstek makkelijk scoort om over de ruggen van deze relatief weerloze instellingen politiek te bedrijven en te scoren en op deze manier de hele kamer te bespelen, zo erg dat er zelfs een Kamermeerderheid komt voor een motie dat ten grondslag ligt aan dit wetsvoorstel en de minister bijna deze politici napraat alsof de suggesties die zij deden, feiten zijn. Dit geeft mij aanleiding om te twijfelen aan de zuiverheid van bedoelingen en inhoudelijke (eerlijke) kennis van betrokkenen. Eerst meten, dan

weten, dan oordeel vormen, dan oordelen, dan maatregelen treffen, en als uiterste instrument een wet maken. Aan deze logische volgorde in geenszins voldaan.

Waarom ik vind dat deze wet onuitvoerbaar en onrechtvaardig is?

Deze wet is gericht op een bepaalde groep, dat wordt ook erkend in de vraagstelling van de motie. De moskee-internaten moeten en zullen aangepakt worden op alle mogelijke manieren. Ook al staat dat het ook gericht is op opvang van slachtoffers van loverboys, is duidelijk dat het om instellingen gaat waar moslims en of Turken gebruik van maken. Dit strookt niet met de grondwettelijke waarden van Nederland.

Reactie op de consultatie wetsvoorstel wet op de jeugdverblijven

Daarbovenop is het voorstel buiten alle proporties. Als je zo makkelijk over zoiets marginaals een wet in het leven kunt roepen, dan maak ik mij echt zorgen over ons democratische systeem en rechtsorde.

De wet is ook onrechtvaardig omdat deze instellingen geen gebruik maken van publieke middelen en zelfvoorzienend zijn. Ik heb juist voor dit instelling gekozen omdat het laagdrempelig is en in een vertrouwen onvijandige, niet-discriminerende omgeving te werk wordt gegaan.

Ik heb als ouder volledig betrokken in het reilen en zeilen van de instelling en wens geen overheidsinterventie. Daartoe bestaat ook helemaal geen rechtvaardigingsgrond, omdat er geen enkel empirisch bewijs is dat deze instellingen onveilig of integratie belemmerend zijn. Het zijn slechts beelden, ideeën, en suggesties van politici en hijgerige media. Als op basis daarvan een wet kan worden ingesteld, dan is dat erg schrijnend.

Binnentreden in gebouwen

Het wetsvoorstel voorziet in de mogelijkheid om binnen te dringen in gebouwen van jeugdverblijven zonder aankondiging en met allerlei apparatuur. Ik viel bijna van mijn stoel toen ik dat las. Het leek alsof je spreekt van een gevangenis of van een zwaar criminele organisatie.

Dit voorstel is volstrekt onrechtvaardig, aangezien zelfs bij criminele verdachten een gerechtelijke vonnis moet liggen of een huiszoekingsbevel van de officie van Justitie om een woning zonder de wil van de bewoner binnen te treden. De perceptie van de opstellers van dit voorstel ligt kennelijk in die lijn van criminaliserende verdachtmaking en dit vind ik uiterst kwalijk. Bovendien vormt deze maatregel een ernstige en ontoelaatbare inbreuk op de privacy van burgers.

Kinderbijslag

Een van de ontmoedigingsmaatregelen, wederom op basis van moties van dezelfde politici, is het afschaffen van de dubbele kinderbijslag voor ouders waarvan het kind op een moskee-internaat verblijft. Daar heb ik ook bezwaar tegen, al is dat niet in de scope van dit wetsvoorstel. Het is onderdeel van een problematiserende notie van deze instellingen. Waarom zou ik gekort moeten worden op de extra kosten die ik maak op mijn kind een goede toekomst te bieden middels zo'n instelling? Ik vind het noodzakelijk dat mijn kind gebruik kan maken van die diensten omdat ik zelf daartoe niet in staat ben.

Veel ouders die ik ken kennen de taal nog onvoldoende en leven van een minimale budget. Waarom ontnemt de regering deze ouders het recht op dubbele kinderbijslag?

Ik roep betrokken politici, bestuurders, ambtenaren op om te handelen naar alle redelijkheid en dit wetsvoorstel te schrappen.

Hoogachtend,

Kemal Akbulut, MA